

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Beata Faralisz

Protokolant prac. sąd. Katarzyna Kamińska

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie Zbigniewa Czerwińskiego

po rozpoznaniu w dniach 5 i 12 marca 2021 roku

sprawy **M. D.**

urodzonej (...) w O.

córki E. i G. z domu M.

oskarżonej o to, że:

w okresie od 11 kwietnia 2019r. do 15 kwietnia 2019r. w O., działając w warunkach czynu ciągłego, wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi dotychczas osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przyjęła od nieustalonych osób na rachunek bankowy o numerze (...) pieniądze w łącznej kwocie 49.998,00 złotych, pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego- uzyskane wskutek kradzieży z rachunku bankowego o numerze (...) należącego do L. F., a następnie przekazała je innym nieustalonym osobom poprzez dokonanie 32 transferów płatniczych w łącznej kwocie 46.600,00 złotych po wygenerowaniu kodów BLIK upoważniających do pobrania pieniędzy z jej rachunku bankowego, czym działała w celu udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia lub miejsca umieszczenia, ich wykrycia, zajęcia albo orzeczenia przepadku tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

orzeka:

I. oskarżoną **M. D.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z tym ustaleniem w jego opisie, iż oskarżona w ramach zarzucanego jej działania wygenerowała kody BLIK na łączną kwotę 46.850 zł oraz dodatkowo dokonała 2 przelewów w kwotach po 1435 zł na podany jej numer rachunku bankowego, tj. uznaje ją za winną popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów skazuje ją, zaś na podstawie art. 299 § 5 k.k. oraz art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt. 1 k.k., art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. i art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonej **M. D.** na okres próby 2 (dwóch) lat oddając oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązując oskarżoną do informowania kuratora o przebiegu okresu próby;

III. na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonej **M. D.** przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w wysokości 948,00 (dziewięciuset czterdziestu ośmiu) złotych;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. K. Kancelaria Adwokacka w O. kwotę 720,00 (siedemset dwudziestu) zł tytułem obrony wykonywanej z urzędu wobec oskarżonej w postępowaniu sądowym i kwotę 165,60 (sto sześćdziesiąt pięć 60/100) zł tytułem stawki podatku VAT naliczonego od tego wynagrodzenia;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 52/20	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
1.1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. D.	Art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżona M. D. jest właścicielką rachunków bankowych prowadzonych w Banku (...) S.A. o nr (...) oraz w Banku (...) o nr (...).</p> <p>W sieci internetowej oskarżona nawiązała kontakt z nieustalonymi dotychczas osobami, które zaproponowały jej pracę polegającą na przyjmowaniu wpłat środków pieniężnych na własny rachunek, a następnie generowaniu kodów BLIK i udostępnianiu ich tym osobom celem dokonywania wypłat, na co oskarżona wyraziła zgodę. Z osobami tym kontaktowała się przez komunikator GG.</p> <p>L. F. jest właścicielką rachunku bankowego o nr (...) prowadzonego w Banku (...) S.A. Oddział w B..</p> <p>W okresie od 11 kwietnia 2019r. do 15 kwietnia 2019r. nieustalone dotychczas osoby po przełamaniu zabezpieczeń dokonały kradzieży pieniędzy z rachunku bankowego należącego do L. F.. Łącznie w tym okresie z rachunku ww. zrealizowano 71 przelewów bankowych</p>	Wyjaśnienia oskarżonej	170-170v. 272v.-273v.	

opiewających na kwoty od 400 zł do 800 zł. Łączna kwota utraconych przez L. F. środków pieniężnych wyniosła 49.998,00 zł.

Wszystkie te środki zostały przelane na rachunek bankowy o nr (...) należący do oskarżonej, a prowadzony w Banku (...).

Jednocześnie sukcesywnie do wpływających na jej rachunek bankowy środków pieniężnych pochodzących z rachunku L. F. oskarżona generowała i przekazywała nieustalonym osobom kody BLIK. Kody te opiewały na kwoty od 700 zł do 2.000 zł. Łącznie oskarżona wygenerowała 31 takich kodów na łączną kwotę 46.400 zł, która to kwota została wypłacona na podstawie tychże kodów w bankomatach na terenie K. i W..

Ponadto oskarżona wykonując przekazywane jej instrukcje dokonała w dniu 12 kwietnia 2019 roku 2 przelewów w kwocie po 1435,00 zł na swój rachunek w Banku (...) o nr (...). Również w tym wypadku miała wygenerować kody BLIK, ale ponieważ jej się to nie udało, dokonała przelewu środków pieniężnych w kwocie 2.700,00 zł na podany jej numer rachunku bankowego (...) należący do S. S.. Z tego rachunku zwrotnie otrzymała przelew na

<p>kwotę 670,00 zł, z których wygenerowała i przekazała kod BLIK na kwotę 450,00 zł, który został zrealizowany w K., zaś pozostałą kwotę zostawiła sobie.</p> <p>Łącznie na rachunku oskarżonej pozostała z kwoty przelanej z rachunku L. F. kwota 948,00 zł.</p> <p>Oskarżona jest osobą o sprawnym intelekcie, tempore criminis miała zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem</p>			
Zeznania świadka L. F.	122-124		
Zeznania świadka K. K.	18		
Wykaz operacji na rachunku bankowym	4-10, 75-80, 127-131, 133, 188-194		
Dowody wypłat	56-74		
Protokół przeszukania	26-28		
Protokół oględzin z materiałem poglądowym	32-33, 34-51		
Wydruk korespondencji elektronicznej	83-116		
Postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Olsztyn Południe z 4.03.2019r. wydane w przedmiocie	163-165		

umorzenia śledztwa w sprawie PR 2Ds.464.2019			
Opinia sądowo psychiatryczna	- 252-253		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.2. Ocena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	zeznania świadków L. F. i K. K.	Sąd uznał zeznania tych świadków za w pełni wiarygodne, są one logiczne i znajdują dodatkowo potwierdzenie w zabezpieczonej w sprawie dokumentacji bankowej. Wskazani świadkowie to ponadto osoby obce dla oskarżonej i Sąd nie dopatrył się żadnych powodów, dla których świadkowie ci mieliby składać	

		zeznania niepolegające na prawdzie.	
1	wyjaśnienia oskarżonej	Sąd uznał je częściowo za wiarygodne, a mianowicie w zakresie, w jakim oskarżona nie zaprzeczyła, iż na jej rachunek bankowy wpłynęły pieniądze, które następnie zostały wypłacone z użyciem wygenerowanych przez nią i przekazanych innym osobom kodów BLIK, a częściowo również przelane na wskazany jej numer rachunku bankowego. Wyjaśnienia oskarżonej w tym zakresie znajdują potwierdzenie w pozostałych zebranych w sprawie dowodach, w szczególności w zabezpieczonej w sprawie dokumentacją bankową	
1	protokoły przeszukania, protokoły oględzin, dokumentacja bankowa	Dokumenty urzędowe wydane przez uprawnione organy w ramach ich kompetencji oraz inne niekwestionowane przez strony co do treści i autentyczności dokumenty.	
1	opinia biegłych lekarzy psychiatrów	Sąd uznał opinię za rzeczową i jasną. Została ona sporządzona przez osoby kompetentne, dysponujące fachową wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym z danej dziedziny nauki, którym udostępniono do badań kompletny materiał dowodowy, stąd też należało podzielić	

		wyływające z tych opinii wnioski nie znajdując żadnych podstaw do ich kwestionowania.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1	wyjaśnienia oskarżonej	Sąd uznał je za niewiarygodne w pozostałym zakresie niż omówiony powyżej, albowiem pozostają one w rażącej sprzeczności z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Jako całkowicie niewiarygodne z punktu zasad doświadczenia życiowego i logiki należy uznać twierdzenia oskarżonej, iż nie miała ona świadomości udziału w przestępstwie, a przyjmując wpłaty na swój rachunek, a następnie generując kody BLIK oraz zlecenie przelewu na wskazany jej numer rachunku bankowego była przekonana, że to legalna praca wykonywana online	
1.3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
X	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	M. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo z art. 299 § 1 może zostać zrealizowane przez przyjmowanie, posiadanie, używanie, przekazywanie za granicę, wywożenie za granicę, ukrywanie, dokonywanie ich transferu lub konwersji, pomaganie do przenoszenia własności lub posiadania, podejmowanie innych czynności mogących udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia, miejsca umieszczenia, wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku wartości majątkowych, o których			

mowa w tym przepisie. Przyjęcie wartości majątkowych, o których mowa w art. 299 § 1, polega na przejęciu ich we władztwo, a więc uzyskaniu faktycznej możliwości dysponowania, na podstawie porozumienia pomiędzy przekazującym a przyjmującym. Przekazanie może nastąpić per facta concludentia (K. Indecki, Przeprowadzenie paserstwa..., s. 68). Przyjęciem będzie zatem zarówno objęcie w fizyczne posiadanie, jak i przejęcie kluczyka do skrytki bankowej, w której złożone są papiery wartościowe, zaksięgowanie określonej kwoty czy sporządzenie innego dokumentu finansowego potwierdzającego przelew przy rozliczeniach międzybankowych. Termin „przyjęcie” występujący w art. 299 § 1 należy interpretować podobnie jak w przestępstwie paserstwa z art. 291 § 1, z tym że obejmuje on także takie przyjęcie, którego celem jest osiągnięcie korzyści majątkowej, co odpowiada „nabyciu” w art. 291 (zob. tezy do art. 291; zob. też W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., teza 19 do art. 215). Przyjęcie na gruncie art. 299 § 1 nie musi mieć charakteru czasowego. Charakter przyjęcia ma też dokonanie wpłaty na

konto, przy czym w tym wypadku o tym, że mamy do czynienia z „przyjęciem” decyduje dopiero wyrażenie na to zgody przez dysponenta konta, w tym wypadku oskarżoną, co może nastąpić w sposób wyraźny lub domniemany np. poprzez niezgłoszenie zastrzeżeń po uzyskaniu informacji o wpłacie jak w przedmiotowej sprawie. Przyjęcie zawsze musi dotyczyć konkretnych wartości majątkowych.

Okoliczności, które mogą „wzbudzić uzasadnione podejrzenie”, że określone pieniądze pochodzą z przestępstwa prania brudnych pieniędzy, to m.in. dokonywanie przez jedną osobę wielu mniejszych wpłat tuż poniżej granicy obligującej do rejestracji wpłaty, dokonywanie wpłaty w małych nominałach, nierozpoznawalność lub wręcz niedorzeczność celu gospodarczego wpłaty (zob. E. Pływaczewski, *Przestępczość zorganizowana...*, s. 110 i n.). Z taką sytuacją mamy do czynienia w przypadku oskarżonej. Oskarżona znała na bieżąco stan swojego rachunku, czego zresztą sama nie kwestionuje, a zatem miała świadomość, iż na jej rachunek w krótkim okresie czasu wpłynął szereg przelewów jednostkowych o niewielkich nominałach,

których nadawcą była jedna osoba, tj. L. F.. Pomimo tego nie tylko nie zawiadomiła ani banku ani organów ścigania, ale nie odbierała też telefonów od pracowników banku, którzy widząc podejrzaną transakcję na jej rachunku usiłowali się z nią skontaktować. Złożyła zawiadomienie o przestępstwie dopiero w dniu 8 maja 2019 r., kiedy jej rachunek bankowy był już zablokowany, a organy ścigania zawiadomił bank. Takie działanie oskarżonej należy ocenić jako działania mające na celu zapewnienie jej alibi. Podobnie ocenić należy treść korespondencji cyfrowej, jaka znajduje się w aktach sprawy, a jaką miała prowadzić oskarżona z „pracodawcą”. Formulowane tam pytania i wątpliwości bez poparcia tego jakimikolwiek realnymi działaniami należy oceniać w kategoriach przygotowania sobie linii obrony na wypadek ew. zainteresowania się sprawą organów ścigania.

Stwierdzić też należy, iż bez ustalenia sprawców tzw. przestępstwa pierwotnego, w tym stanu świadomości tych sprawców co do poszczególnych okoliczności jego popełnienia, nie zawsze można wskazać precyzyjnie kwalifikację prawną tego przestępstwa.

Dotyczy to zwłaszcza czynów zabronionych, w których popełnienie, na różnych etapach, zaangażowanych jest wiele osób, co mogło mieć miejsce w przedmiotowej sprawie. W takich wypadkach za wystarczające do przypisania odpowiedzialności karnej z art. 299 § 1 k.k. należy uznać ustalenie tych elementów czynu pierwotnego, z których bezspornie wynika, że zostały wypełnione znamiona przedmiotowe czynu zabronionego pod groźbą kary, bez przesądzenia, jaka powinna być jego prawidłowa kwalifikacja prawna (v: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2018 r. II KK 371/17 OSNK 2018/6/46, KZS 2018/7-8/18, Biul.SN 2018/6/19). Ta przesłanka została w przedmiotowej sprawie spełniona.

Podkreślić też należy, że przestępstwo z art. 299 § 1 k.k. nie jest przestępstwem kierunkowym, a tym samym może być popełnione nie tylko z zamiarem bezpośrednim, ale także z zamiarem ewentualnym (v: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 października 2018 r. II AKa 353/18 Biul.SAKa 2019/2/1, Prok.i Pr.-wkl. 2020/3/31, KZS 2019/10/65).

Zamiar ustala się z całokształtu przedmiotowych, jak i podmiotowych okoliczności. Wyjaśnienia oskarżonej nie mogą stanowić przy tym jedynej, a nawet głównej okoliczności w tym zakresie. Dowodzenie następuje tu bowiem na podstawie domniemań faktycznych, natomiast podstawą tych domniemań mogą być wszelkie okoliczności, na podstawie których można wyprowadzić wnioski.

Należy zauważyć, iż chociaż – jak sama oskarżona przyznała – firma, która miała zlecić jej tak osobliwą w swoim charakterze pracę, budziła jej wątpliwości, to oskarżona nie podjęła żadnych konkretnych działań celem zweryfikowania tego podmiotu. Gdyby to uczyniła chociażby poprzez wpis w jakąkolwiek wyszukiwarce internetowej bez trudu ustaliłaby, że podawana jej nazwa (...) to w rzeczywistości nazwa znanej giełdy cyfrowych kryptowalut.

Nie wywołał jej reakcji również fakt, że – jak wyżej już zaznaczono – wszystkie wpłaty, które wpłynęły na jej rachunek, pochodziły od jednej osoby fizycznej, miały miejsce w niewielkich odstępach czasowych oraz opiewały

na niewielkie kwoty, podczas gdy – co również sama oskarżona przyznała – miały to być zlecenia od różnych klientów.

Nie dziwił jej też fakt, że jej „praca” odbywała się w godzinach późnowieczornych, czy wręcz nocnych.

Oskarżona jest przy tym osobą dysponującą sprawnym intelektem oraz z racji wieku pewnym już doświadczeniem życiowym. Kwestie związane z praniem brudnych pieniędzy nie były też jej obce w sytuacji, gdy nie tylko musiała o tym zjawisku słyszeć chociażby w mediach, ale co więcej gdy była ona już w przeszłości w zainteresowaniu organów ścigania w związku z takimi czynami i była na te okoliczności przesłuchiwana.

Warto też przypomnieć odnosząc się do twierdzeń oskarżonej, że ona nic z konta nie zabrała, że pranie brudnych pieniędzy jest przestępstwem formalnym z narażenia, a zatem nie ma więc konieczności wykazania, że oskarżony zamierza zabrać pieniądze z konta, ale wystarczy tylko, że udostępni konto do przyjęcia skradzionych pieniędzy. Cel osiągnięcia korzyści majątkowej dla sprawcy tego przestępstwa

nie jest koniecznym znamieniem art. 299 § 1 i § 5 k.k. (v: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 lipca 2019 r. II AKa 22/19 LEX nr 2766131).

Zaznaczyć też trzeba, że niemożność przypisania działania wspólnie i w porozumieniu przy popełnieniu tzw. przestępstwa bazowego (tu kradzieży środków z konta bankowego) nie wyklucza możliwości uznania, iż sprawca działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przy popełnieniu przestępstwa określonego w art. 299 k.k.. Dla przyjęcia działania wspólnie i w porozumieniu wystarczy, aby miało miejsce porozumienie między sprawcami dotyczące wspólnego wykonania czynu, które łączy poszczególne zachowania w jedną całość i wyznacza subiektywne granice odpowiedzialności karnej. Istota porozumienia nie wyczerpuje się przy tym we wspólnym podejmowaniu decyzji o dokonaniu przestępstwa przez wszystkich współsprawców, gdyż równie dobrze mogą oni przystępować do istniejącego porozumienia w sposób konkludentny. O porozumieniu można więc mówić wtedy, gdy sprawcy wspólnie realizują wcześniej

ustalone przedsięwzięcie, jak również wtedy gdy wcześniej ustaleń takich nie podejmowali, a i tak wspólnie realizują znamiona mając świadomość wspólnego działania (v: wyrok SN z dnia 12 grudnia 2002 roku, III KKN 371/00, Prok. i Pr. 2003, z. 7-8, poz.2, wyrok SN z dnia 15 maja 2001 roku, V KKN 730/98, LEX nr 52008, wyrok S.A. w Łodzi z dnia 12 lipca 2000 roku, II Aka 122/00, Prok. i Pr. 2001, z.5, poz. 25). Porozumienie takie musi nastąpić najpóźniej w momencie realizacji działań sprawczych (v: wyrok S.A. w Krakowie z dnia 15 maja 20001 roku II Aka 353/02, Prok. i Pr. 2003, z. 9, poz. 18). Dla przyjęcia współsprawstwa nie jest konieczne „własnoręczne” zrealizowanie znamion czynnościowych, gdyż w tym zakresie decyduje wspólne popełnienie przestępstwa według uzgodnionego podziału ról. Ważnym jest, aby rola takiego współdziałającego była na tyle istotna, że bez jego udziału dokonanie czynu zabronionego byłoby niemożliwe lub znacznie utrudnione (v: wyrok S.A. w Lublinie z dnia 15 czerwca 2000 roku, II Aka 70/00, Prok. i Pr. 2001, z. 5, poz.24). Współsprawca musi mieć świadomość, jakiego czynu znamiona realizuje i aby przypisać

mu odpowiedzialność jako współsprawcy na podstawie przeprowadzanych w sprawie dowodów należy wykazać istnienie zamiaru popełnienia takiego czynu zabronionego po jego stronie. W realiach przedmiotowej sprawy i opisanym powyżej działaniu oskarżonej składającym się ma mechanizm przestępstwa prania brudnych pieniędzy nie sposób nie przyjąć, by nie miała ona świadomości tego, w czym uczestniczy.

W ocenie Sądu oskarżona działała w warunkach czynu ciągłego. Zgodnie z treścią art. 12 § 1 k.k. dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony, a taka sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
☐	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
1.4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. D.	I-II	I	<p>Sąd wymierzając oskarżonej kary wziął pod uwagę wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy oraz dyrektywy jej wymiaru określone w art. 53 k.k..</p> <p>Przepis art. 53 § 1 k.k. wymienia cztery ogólne dyrektywy wymiaru kary. Są to: dyrektywa winy, a więc baczenie, aby dolegliwość kary nie przekroczyła stopnia winy, dyrektywa stopnia społecznej szkodliwości czynu (na ocenę stopnia społecznej szkodliwości wpływają okoliczności wymienione w art. 115 § 2 k.k., mogą to być okoliczności</p>

przedmiotowe i podmiotowe, jednakże wszystkie związane są z czynem sprawcy, do okoliczności przedmiotowych, które mają znaczenie dla oceny stopnia społecznej szkodliwości należą: rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar grożącej lub wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności działania, waga naruszonych obowiązków, do okoliczności podmiotowych zaliczamy zaś: postać zamiaru, motywacje sprawcy), dyrektywa prewencji indywidualnej uwzględniająca cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego oraz dyrektywa prewencji ogólnej ujęta jako kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, tj. ostrzeżenie lub odstraszenie tych osób, które w przyszłości zamierzałyby popełnić przestępstwo, przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary, sprawiedliwej reakcji sądów oraz umocnienie w społeczeństwie postaw poszanowania prawa.

Wymierzając oskarżonej karę Sąd jako okoliczności obciążające uwzględnił:

- stosunkowo wysoki stopień społecznej szkodliwości przestępstwa popełnionego przez oskarżoną wyrażający się w charakterze dobra prawnego naruszonego przestępstwem, w sposobie działania oskarżonej, w dużym natężeniu złej woli, w lekceważeniu podstawowych norm prawnych oraz w ilości środków stanowiących przedmiot przestępstwa;

- nagminność występowania tego typu przestępstw na terenie całego kraju;

Jako okoliczności łagodzące Sąd uwzględnił:

- niekaralność oskarżonej (v: k. 259)

W ocenie Sądu orzeczona wobec oskarżonej kara pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonej, do stopnia społecznej szkodliwości

popełnionego przez nią czynu i winna spełnić swoje cele w zakresie prewencji tak szczególnej jak i prewencji ogólnej, co ma szczególne znaczenie w przedmiotowej sprawie ze względu na charakter przestępstwa, jakie oskarżona popełniła. Biorąc pod uwagę wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżoną, w

szczególności sposób jej działania, szczególnie ważnym jest, aby wymierzona kara była odczuwalna jako sprawiedliwa i współmierna.

Oceniając warunki i właściwości osobiste oskarżonej Sąd doszedł przy tym do przekonania, iż zasługuje ona na zastosowanie wobec jej osoby instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, albowiem zdaniem Sądu istnieje względem niego pozytywna prognoza kryminologiczna uzasadniająca przypuszczenie, iż warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonej celów kary i że nie popełni on w przyszłości ponownie przestępstwa. Wymierzona kara wystarczająca jest, w ocenie Sądu, do osiągnięcia celów prewencyjnych i wobec oskarżonej i wobec potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw, a w świadomości oskarżonej winna wzbudzić przekonanie o konieczności przestrzegania norm prawnych i wykształcenia krytycznego stosunku do popełnionych przez nich

		(dziewięciuset czterdziestu ośmiu) złotych. Jest to kwota pozostała z kwoty 49.998,00, która wpłynęła na jej rachunek z konta L. F. po odjęciu środków tych, które zostały wypłacone za pomocą kodów BLIK i tych, które przetransferowane zostały na rachunek S. S..
1.6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV - V	Z uwagi na sytuację materialną oskarżonej (nie ma majątku, nie pracuje) zwolniono ją od opłat i kosztów oraz zasądzone stosowne wynagrodzenie na rzecz obrońcy, który pełnił swoje obowiązki z	

	urzędu w postępowaniu sądowym.	
1.8. Podpis		